

[Formanden.]

lovforslaget i dette møde også gælder ændringsforslaget.

Petra Petersen: Under første behandling af forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl., der fandt sted her i tinget i går, gav jeg på mit partis vegne tilsagn om støtte til lovforslagets gennemførelse, ligesom jeg gav udtryk for ønsket om, at rentemodtagerne og de enlige mødre, der er medtaget i lovforslaget, gennem denne særlige ydelse får dækning for de prisstigninger, der har fundet sted på de levnedsmidler, der omfattes af rabatordningerne. Under den sidste tids debatter her i salen har mit parti påvist, at arbejderne og rentemodtagerne ikke har fået dækning for de kolossale prisstigninger, der har fundet sted for en stor del af de vigtigste levnedsmidler. Pristalsreguleringen giver ikke fuld dækning, og det halve år, der er mellem hver regulering, betyder, at de pristalsregulerede kan komme til at vente længe, før de får en erstatning, der, når den kommer, ikke nær giver dækning.

Sidst påviste jeg under den første behandling af forslag til lov om statstilskud til forbrugerpriserne på brød og mælk, der fandt sted her i tinget i mandags, hvordan priserne på brød, flæsk og kød var steget siden 1949. Af statistiske meddelelser kan det ses, at havregryn er steget til det dobbelte, oksekød ligeledes og flæsk noget lignende, og „Social-Demokraten“ i dag meddeler om nye prisstigninger på kød.

Da regeringen samtidig ønsker at ophæve prisbindingerne, hvilket betyder, at der vil komme en ny rekord i prisstigningerne, har mit parti fundet det nødvendigt ved denne anden behandling at stille ændringsforslag til lovforslaget. Vi er klar over, at dette ændringsforslag, der forhøjer de beløb, der skal udbetales til rentemodtagere og enlige mødre i juni og december på henholdsvis 20 kr. for enlige og 40 kr. for et ægtepar, hvor begge oppebærer rente, til 40 kr. henholdsvis 80 kr. pr. gang, vil være utilstrækkeligt. Vi ved, at dette beløb ikke dækker prisstigningerne og slet ikke kan erstatte de altfor ringe grundbeløb, som gives de gamle, der gennem et langt og ofte slidsomt liv har ydet deres til vort samfunds opretholdelse. Gennem ofre og savn har de opfodt og opdraget deres børn, der i dag må yde de store skatter, de skatter, vi burde anvende til at sikre de gamle og syge en tryk livsaften. Vore syge og invalider bør også have tryk. Det må være et sundt og godt sam-

funds første pligt at sørge for, at de svageste ikke lider nød. Desværre er det jo ikke sådan her i vort land. Vi tager det ikke som vor første pligt, og derfor lever vore syge og gamle en altfor kummerlig tilværelse. På elendige kamre og i usle lejligheder henlever de ofte deres triste tilværelse, og det er en skamplet på vort land.

De enlige mødre er et kapitel for sig. Det må skære ethvert tænkende menneske i hjertet at se, hvordan tusinder af vore enlige mødre lever med deres børn. Den kamp for tilværelsen, disse mødre fører, er en heroisk kamp for deres børn, der skal være Danmarks fremtid. Trods al snik og snak og store ord med gyldne løfter er de enlige mødre i dag en pariakaste i vort land. Når disse mødre smides ud fra arbejdspladserne og skal leve af deres understøttelse og børnetilskud, er de ude af stand til at klare deres forpligtelser.

Og endnu dårligere stillet er de kvinder, der ikke er organiseret, og som derfor må leve af den hjælp, som de får gennem det offentlige. Ikke engang alle kommuner giver dem den hjælp, der er sikret dem gennem loven. På grund af det ukendskab, som store dele af befolkningen har til lov og ret, snyder man dem ofte for en væsentlig del af det, loven sikrer dem, og så underer man sig endda ikke for at anklage mødrene for uduelighed og fjerne børnene fra hjemmet, når de ikke lige strutter af sundhed og properhed. Mange enlige mødre tvinges også til at tage underbetalt arbejde, fordi de har børn og ikke kan få dem anbragt nogen steder, mens de er på arbejde.

Jeg har i den seneste tid set, hvordan man ofte anbefaler enlige mødre at søge uddannelse som husmoderafløserer som en økonomisk betryggelse for de pågældende og deres børn. Med den revision af loven om husmoderafløsning, som nu er sket her, er det så som så med den økonomiske trykthed. Chancerne for at få fast ansættelse og også en bedre løn er dalet betydeligt, og det arbejde, hun får, består ofte i, at hun foruden sit eget hjem og sine børn skal passe to hjem, det vil sige, hun har tre hjem at passe på en arbejdsdag. Så ringe en tilværelse vover et samfund, der prises i høje toner for dets høje sociale standard, at byde mødrene til den kommende slægt.

En forringelse, som også mærkes i de små hjem, er medicinordningen. En ung mor med to små børn, der er kirtelsvage — familien har iøvrigt anlæg for tuberkulose —, fortalte mig forleden dag, at hendes børn har været syge hele vinteren. Den af lægen foreskrevne medicin beløb sig til 25 kr. pr.